

gjøre nogle faa Bemærkninger med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 til § 6. En Del af den høitærede Ministers Bemærkninger gif ud paa, at naar Nogen anmeldte et Varemærke, som allerede tidligere var anmeldt, saa var det naturligt, at det blev hans egen Sag at paase, at han ikke havde faaet en Andens Varemærke; der var ingen Grund til at fritage ham for denne Uleilighed og lægge den over paa Registratør; han maatte tilskrive sig det selv, naar han ikke i Registreringskontoret havde indhentet fornøden Oplysning. Det er imidlertid ikke nødvendigt, at den, som senere kommer med et Varemærke, som en Anden allerede har anmeldt, derved gjør sig skyldig i nogen Forsømmelse. Jeg tror endog, at det Tilfælde, hvor to Personer omtrent samtidig have anmeldt det samme Varemærke, netop i Pragis er et saadant Tilfælde, hvor man maa sige, at Vedkommende ikke har gjort sig skyldig i nogen Forsømmelse ved at undlade at se efter i Registeret. Man kan tænke sig, at en Mand i Sylland, som vil benytte et eller andet Varemærke, for en Sikkerheds Skyld reiser til Kjøbenhavn, indfinder sig i Registreringskontoret, efterser Protokollen og finder, at der er Ingen, der har dette Varemærke. Han reiser da hjem og foretager de fornødne Foranstaltninger, faar Typen til sit Varemærke fabrikeret og indsender dette. Han foretager altsaa Alt for at sikke sig, at hans Mærke kan blive indregistreret; men efter at han har været i Kjøbenhavn, ja maasse Dagen før han kommer med Anmeldelsen, er der muligvis en Anden, som har faaet indregistreret det samme Mærke. Han har da foretaget Alt, hvad han kunde, han har sat sig i Besøstning og maasse allerede anbragt Mærket paa en Vare, fra hvilken det ikke igjen kan borttages; men den, som er kommen Dagen før ham, kan dog faae Dom over ham for, at han skal lade den Vare tilintetgjøre, paa hvilken han har anbragt dette Mærke. Et saadant Tilfælde vilde dog saa overmaade let have kunnet undgaa, naar Registratør havde sendt ham et Par Linier om, at der Dagen i Forveien var blevet anmeldt et saadant Mærke; men lignende Tilfælde vilde maasse ikke saa sjældent kunne forekomme, navnlig naar Bestemmelsen om, at man skal opgive Varesorten, bliver staaende ved Magt. Det forekommer ogsaa mig, som er En af dem, der have stillet Forslaget, at det vilde være heldigere, om en Mand kunde faae et Varemærke udelukkende for sine Varer. Naar et eller andet Varemærke blev almindeligt, saa vilde det være ret morsomt, om der, naar man spurgte: hvis er det Varemærke? da blev svaret: Det er Peterssens for Smør, Jenssens for Kaffeovne, Hanssens for Chokolade og Nielsens for Symaskiner. Dette fik endda at være; men, hvis den Bestemmelse bliver gjældende, at man skal anmeldte Varesorten, saa vil der netop saa overmaade let kunne fremkomme det Tilfælde, at To omtrent samtidig an-

meldte det samme Varemærke for den samme Vare. Et eller andet Varemærke nyder f. Ex. en særlig Anseelse for en Vare. Dette bemærke maasse andre Handlende, som skulle have et Varemærke, og de sige da: Lad os tage dette Varemærke for vor Vare, thi allerede den Omstændighed, at Mærket har en god Klang i Handelen for denne Vare, gjør, at det ogsaa bliver en Anbefaling for vor Vare. Der kan da fremkomme det Tilfælde, at To omtrent samtidig anmeldte det samme Varemærke. Der er f. Ex. et anset Varemærke for Kaffeovne. To Symaffinefabrikanter faae omtrent samtidig den Ide, at de vilde benytte Mærket paa deres Symaskiner. Den One anmelder det den ene Dag og den Anden den næste Dag, efter at han i Forveien har forvissat sig om, at der ikke er Noget til Ginder derfor. Det bliver registreret, og han anbringer det paa sine Symaskiner; men 14 Dage efter modtager han Stævning fra den, der har været første Mand med Anmeldelsen af dette Mærke for sine Symaskiner, og han faar det da kasseret. Jeg kan ikke se, at der kan være noget Bessentligt til Ginder for at paalægge Registratør den Uleilighed at se efter, om et saadant Varemærke tidligere er blevet anmeldt, og at underrette den Paagjældende derom. Den høitærede Minister gjorde en Bemærkning om, at, naar Registratør skulde have en saadan Forpligtelse, saa kunde han meget let blive greben af en stor Ungstellighed, som kunde bevirke, at han glat vil kassere Folks Varemærker. Dette var naturligvis ikke ordret den høitærede Ministers Betragtning; men jeg mener blot, at Meningen var den, at man kunde risikere, at Registratør meget let gif hen og kassere et anmeldt Varemærke, fordi det formentlig tidligere var anmeldt. Ja, ganske vist kan man tænke sig, at en Embedsmand kan blive angstelig, og at han saa handler urigtigt, og der er da ikke Andet at sige dertil, end at han ikke er sin Post rigtig voksen; men i alt Fald vil jeg sige, at dette maa meget hellere se, end man maa sætte Folk i den Uleilighed og den Besøstning, som følger af, at de anmeldte et Varemærke, som iforveien er anmeldt. Ulykken er ikke saa overmaade stor, naar Registratør, enten fordi han har Net, eller fordi han er særlig angstelig, tror, at det Varemærke, som nu bliver anmeldt, allerede er anmeldt tidligere, thi saa underretter han blot den senere Anmelder om, at det ikke kan blive registreret, fordi det allerede en Gang er bleven anmeldt. Hvad vil saa den Vedkommende gjøre? Han kan da foretage Retteiser ved sit Varemærke, saa at det bliver anderledes eller overhovedet bliver et andet Varemærke. Vil han ikke det, kan han, naar han mener, at Registratør har Uret, paa egen Risiko anvende det Varemærke, han tror at have Net til, og bringe sin Klage ind for Ministeriet, og han kan saa siden, hvis hans Klage bliver forkastet, gaa til Domstolene og søge anerkjendt sin Berettigelse til